

Halasi Hírlap

I. ÉVFOLYAM 7. SZÁM

MEGJELENIK KÉTHETENTE, PENTEKEN O ÁRA: 5,— FT

KISKUNHALAS, 1987. JÚNIUS 26.

A városban nem lesz munkanélküliség

Szakmunkásokat keresnek, segéd munkások jelentkeznek

Február elsejétől fogadja az ügyfeleket Halason a munkaközvetítő iroda. Vezetője **Takács Ferencné** elmondta, hogy ez idő alatt mintegy ötszázán érdeklődtek náluk, főleg férfiak.

— **Mely szakmák a legkeresettebbek?**

— Sajnos szakmákról nem igen beszélhetünk, mert az elhelyezkedni vágyók betanított vagy segéd munkát szeretnének kapni. Többségük nyolc általánost végzett vagy azt sem. A munkaerőpiacon viszont a kereslet 45 százaléka szak-, 35 százaléka betanított, 15 százaléka pedig segéd munkára irányul. A fennmaradó 10 százalék a szellemieké. A számokból is kitűnik, hogy míg a jelentkezők többsége segéd-, illetve betanított munkásként dolgozna, ad-

dig a vállalatoknak inkább szakemberekre van szükségük.

— **Eszerint a közeljövőben ez a réteg munka nélkül marad?**

— Nem. A város vezetői azon gondolkodnak, hogy megszervezik, bevezetik a jogszabály szerinti köz munkát. Ut- és csatornatisztítást, parkrendezést lehet majd vállalni. Azok találhatnak itt kenyérkeresetet, akik a városban már nem tudnak elhelyezkedni. Elsősorban a cigány lakosság foglalkoztatása okoz gondot.

— **Mit kínálnak a csökkent munkaképességűeknek és a nyugdíjasoknak?**

— Nekik kevés lehetőségük van. Szívesen látnák őket a TEXCOOP és a háziipari szövetkezet, gépi és kézi varró, valamint be-

hirdetésekre sokan jönnek, de megállapodást nem kötött senki, a teljesítménybérézés miatt.

— **Hol van munkaerőfelesleg, illetőleg munkahiány?**

— A Ganz-MÁVAG-nál felszámoltak egy üzemi részt, ezért huszonnégy embernek bűcsút kellett mondani. Több dolgozót foglalkoztatna a TEXCOOP, a MÁV, az állami gazdaság, a Fa- és Építőipari Szövetkezet. A kisiparosok szakmunkásokat, segédek várnak, de betérnek ide, a magánvállalkozók is. Akad, aki idősek gondozását, beteg gyermek ápolását, felügyeletét vállalná. A munkáltatókhoz az a kérésünk: egyaránt jelentsék be „létszámléptései” vagy felvétel szándékukat.

R. I.

NYÁR VAN

Vajon kit, mivel örvendeztet meg a második évszak? Hoz-e mindenkinek kikapcsolódást, önfeladást, szórakozást? Jut-e az örömből egyformán? A pihenni vágyók, a szürke hétköznapiok után feledni tudják-e apró-cseprő gondjaikat?

Szabadságának egy részét mindenki a nyárra tervezi. Az egész évben kuporgatott pénz egy hányada ilyenkor lel új gazdára. Rácso-dálkozunk a húszforintos szendvicsre és a tizesért adott palacsintára. Lassan beletörődünk, hogy a felüdülésre szolgáló helyeken az üdítő inkább felhevít, mintsem hűt, nem csak a hőfoka, az ára miatt is.

Nyár van. A fiatalok többsége e két hónapban indul felkutatni ismeretlen tájakat, autóval, kerékpárral, motorral vagy stoppal.

Sajnos, a szabadság nem mindenkinek jelent pihenést, kikapcsolódást. Vajon hogyan gondol a nyaralásra az az anyuka, akinek — kisgyermeké gyakori betegsége miatt — üdülésre szánt napjai már rég elfogytak? A családi házak építői szintén nem a Balaton partján töltik a megérdemelt néhány hetet. Legalább annyira fontos most a

nyaralásra fordítható idő, mint bármelyik hétvége, amely egy-két nappal előrébb hozza a beköltözés rég-várt pillanatát.

A földnek is szüksége van a termelő szabadidejére; kíméletlenül beosztja napjait. Irigykedve nézzük a csokoládészínűre barnult testeket, pedig nem a tengerparton, hanem a veteményesben égtek le.

Talán szerencsésebb helyzetben van a városi ember, mert szabadságát fűszerezni tudja alkalmi pihenésekkel a strandon, a Sóstón, vagy a pihenőparkban. A hétköznapi állandó rohanásában hasznossá kell tenni azt a néhány napot, mely e célra megadatott, s úgy kell vele gazdálkodni, hogy az elsősorban az egészséget szolgálja.

Legyen a diákoknak sokszínű, élményben és izgalomban gazdag a nyári vakáció, s a szerencse kísérje azokat, akik a történelmet kutatni indulnak el itthon vagy külföldön. A gyermekek nevelő és már szabadság nélküli szülők találják meg itt, helyben a felüdülés alkalmi óráit, napjait. A földeken vagy új otthonukon hangyaszigorommal dolgozóknak pedig hozzon örömet a harmadik évszak, amikor learathatják nyári izzadságuk gyümölcsét.

Posztobányi László

MIT ÉR A GYÓGYVÍZ, HA HALASI?

A fürdőfejlesztés tervei és lehetőségei

Az egészségügyi miniszter a kiskunhalasi strand-fürdő II. számú kútja vizének „elismert gyógyvíz” megnevezését és használatba vételét 1983-tól engedélyezte. Bács-Kiskun megyében mindmáig ez az egyetlen, hivatalosan is elismert gyógyvíz. Alkálihidrogénkarbonát és jodid-ion tartalma következtében a jódas hévizek csoportjába sorolható. A benne lévő fluorid-ion is jelentékeny. Jellegetében a hajdúszoboszlóihoz és a cserkeszlóihoz áll közel.

Dr. Bátori Gábor halasi reumatológus főorvossal a hasznosításról beszélgetünk. A gyógyvíz hatásáról és javasolt használati módjáról mindenekelőtt a következőket mondja:

Csak a fürdőzés nem gyógyít

— Ez a víz, összetételénél fogva, többféle betegség gyógyításához nyújthat segítséget. Csak felsorolásul: reumatikus fájdalmak, ízületi bántalmak enyhítésére, idült ízületi, illetve prosztata gyulladás, porckopás, egyes nőgyógyászati panaszok, gerincferdülés, zsugorodott izmok és inak kezelésére, balesetek utáni rehabilitációra. A jóda pajzsmirigy betegeknek jó, a fluor pedig — ivókúrában — a fogsúvasodás megelőzésére és a fogínygyulladás gyógyítására is alkalmas.

Nem javasolt viszont a melegvízes fürdő: a magas vérnyomásúaknak, a kerin-

gési- és szívelégtelenségben szenvedőknek, az előrehaladott vesebetegeknek és a tuberkolózisos betegeknek. Lázas és fertőző betegek pedig mindenképpen kerüljék el. Egy kúra általában 15—20 alkalommal, kétnaponkénti 20—20 perces fürdőzésből áll. Lubickolás után ajánlatos egy-egy órát pihenni. A javulás nem azonnal, a kúra alatt vagy közvetlenül utána, hanem később észlelhető.

— **Sokan kétségbe vonják a vizek gyógyító erejét.**

— Sohasem szabad a teljes gyógyulást egyedül a gyógyvíztől remélni. Ezt a gyógymódot többnyire komplex módon alkalmazzuk: egyéb fizioterápiás kezeléssel, gyógytornával, súlyfürdővel, galvánórással vagy gyógyszereléssel szokás összehangolni.

Balneoterápia

— **Milyen lehetőségek vannak jelenleg Kiskunhalason a komplex kezelésre?**

— A kórház III. számú belgyógyászati-reumatológiai osztályán 25 ágy van, ami nagyon kevés. Betegeinket reggelente kisbusszal átszállítjuk a gyógymedencébe és ott vízalatti gyógytornával egészítjük ki a fürdőzést. Így — a megyében egyedülálló módon — balneoterápiás ellátásban részesülnek. A komplex kezeléshez, sajnos, még jó néhány eszköz hiányzik. Nincs súlyfürdő, sem iszappakolás, hiányzik a

négyrekeszes hidrogalván és az elektromos kádfürdő, valamint a tangenter és a fogínyzuhany. A kórház nagyszabású — 150 ágyas balneoterápiás pavilon építését előirányzó — bővítése pénz hiányában belátható időn belül nem valósulhat meg.

A színvonal emelése: közérdek

Szalai József — a fürdőt fenntartó Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat igazgatója — szerint a fejlesztést nemcsak az egészségügy, hanem a lakosság és az idegenforgalom is igényli, sürgeti. A szerényebb szolgáltatás el-

lenére is évente 90—100 ezer ember keresi fel a létesítményt. Igen sok a külföldi törzsvendég. A kempingben május 1. óta telt ház van.

— A fürdő, akárcsak a strand, önmagában, csupán a belépőjegyek árbevételére támaszkodva, mindenütt veszteséges az országban. Csak kiegészítő tevékenységekkel képes eltartani magát. A gyógykezelésért kapott díjak már magasabbak a belépők áránál, viszont azokat is, miként a kórházi ápolást, a költségvetés finanszírozza. Tehát: egyedül az idegenforgalom hozza a nyereséget. A turistát viszont részben a színvonalas fürdő, illetve a gyógykezelés vonzza. Ezért a fejlesztés

a városi tanács, a Semmelweis kórház és a vízmű közös ügye. Az adottságok igen jók. Van egy csaknem városközponti fürdő, gyógyvízzel. Közvetlen szomszédságában ott a kórház, amely az egészségügyi háttérrel adja. Mellette egy kis szálloda, egy kis kemping és egy kis étterem...

Mi épül és mikor?

— Nemrég elkészült a kivitelezési terv. Megvalósítása a mai áron mintegy 80 millió forintba kerülne. A következők tervezettek: az 50 méteres úszó- és a középső medence teljes felújítása, csempézése, a szélső melegvízes medence elbontása és helyette egy, az úszásoktatásra jobban megfelelő medence elkészítése; mindhárom medence lefedését egy 27×108 méteres

csarnok építésével; a vízvisszaforgatás megoldását; egy kétszintes, 1800 négyzetméter hasznos területű kiszolgáló épület — benne öltözők, zuhanyozók, súly- és hidrogalván fürdő, tangenter, iszappakolás, masszázst stb. — felhúzását.

A hetedik ötéves tervidőszakban a vállalat, saját alapjából, 20 millió forintot fordít a beruházásra. **Nemere Péter** főmérnököt arról kérdezzem: melyik résszel és mikor kezdődik az építkezés?

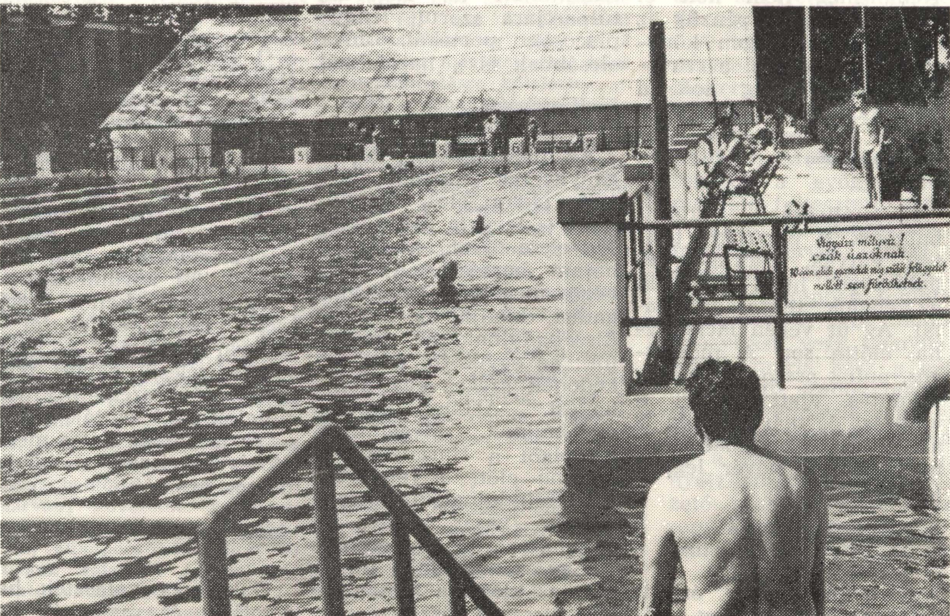
— Várhatóan 1989—90-ben lesz kész az első ütem, amelyben a vízvisszaforgatást oldjuk meg. Ez azt jelenti, hogy a túlfolyókon elmenő vizet összegyűjtjük egy tárolóba, majd egy speciális szűrő-fertőtlenítő rendszeren keresztül visszajuttatjuk a medencébe. Az állandóan cserélő hévíz a tárolóban összekeveredne az oda beérkező hidegvízzel és annak hőfokát megemelné. Ezáltal a versenyuszoda vízhőmérséklete a jelenleginél sokkal kellemesebb lenne.

A tanácsnak nincs pénze

Somogyi Antaltól, a városi tanács elnökhelyettesétől érdeklődöm: mivel járul hozzá a tanács a fejlesztésekhez?

— Induláskor a terület bővítéséhez szükséges telket térítésmentesen bocsátjuk a vízmű rendelkezésére. A hetedik ötéves tervidőszakban nem tudunk pénzt adni és azt hiszem a lakosság áldozatvállalására sem nagyon számíthatunk már.

Nagy Árpád

Közérdekű levelezés a kunfehértói tőrekonstrukció ügyében

ELLENVÉLEMÉNY

A Halasi Tükör 5. számában megjelent, Kunfehértóról szóló cikküket, illetve **Friebert István** tanácselnök nyilatkozatát kívánom az alábbiakkal ki egészíteni.

A kiskunmajsai vízmű-társuláshoz a községi tanács a gátépítésért 500 ezer forintot fizetett ki. A strand északi részén végzett nádirtási költségei további 900 ezer forintot tesznek ki. Kérdés: hol itt a társadalmi munka?

Valóban többször kifogásoltuk, hogy kész kiviteli tervek nélkül kezdték meg a munkát. Mi, tudatlan üdülőtulajdonosok úgy gondoltuk, hogy ha az üdülőtérületen egy melléképület (például egy szerszámkamra) építéséhez engedélyezett terv szükséges, akkor egy 25–28 millió forintos munkát nem szabad elkezdni jóváhagyott kiviteli terv nélkül. Ez pedig még a mai napig sincs.

Valóban nem vagyunk szakértők, ezért tiltakoztunk ostobán az ellen is, hogy a legnagyobb hullámverésnek kitett déli tószakaszon futóhomokból kezdtek el gátat építeni. A jégolvadás óta eltelt két hónap alatt a hullámvész jelentős darabokat harapott le a gátból, annak szintje egyes szakaszokon alig haladja meg a tó jelenlegi vízszintjét.

Többször emeltünk szót a vízutánpótlás érdekében is. „Szakértelem” hiányában úgy hittük, hogy az elmúlt évek jó tapasztalatai, a soltvadkerti tó példája kellően bizonyítja a vízutánpótlás jelentőségét és hasznát.

Nekünk, „akadékoskodó” üdülőtulajdonosoknak, valóban saját érdekünk, hogy befizetett pénzünket a legésszerűbben, legkörültekintőbben használja fel a tanács. Mi, néhányan ennek hangot is adunk. De ugyanúgy érdeke ez minden üdülőtulajdonosnak.

A tó halállományának védelme nekem valóban személyes, egyéni érdekem, mivel szenvedélyes horgász vagyok, de ugyanúgy érdeke minden egyes horgásznak, aki megfordul a tó partján.

Végezetül az „elégleges információk”-ról annyit: az üdülőtulajdonosok a mai napig nem kaptak részletes tájékoztatást arról, hogy 1986-os teho-befizetéseiket mire használta, hova költötte a tanács. A rendelet előírja ezen tájékoztatást, tehát az, hogy az üdülőtulajdonosok „elégleges információk”-hoz jussanak, egyedül és kizárólag a községi tanács hivatali kötelessége.

Dr. Dér Sándor
üdülőtulajdonos,
többbizottsági tag

VÁLASZ

Dr. Dér Sándor felvetéseire az alábbiakat közlöm.

A községi tanács 1987. június 12-ig 660 ezer forintot fizetett ki a gátépítésre. Most van egy 720 ezer forintos számlánk, melyet ezután kívánunk kiegyenlíteni. Összesen tehát 1 millió 380 ezer forintot használtunk fel. Ezen túlmenően két vállalat (a

KFV kiskunmajsai üzem és a Kiskunmajsai Vízgazdálkodási Társulat) összesen 1 millió 100 ezer forint értékű társadalmi munkát végzett. Így az összes beruházás eddig: 2 millió 480 ezer forint.

Valóban sokan megke-restek bennünket és sajnós „másokat” is, hogy ezt kellene tenni, meg azt kellene tenni... A Halasi Tü-

körben megjelent cikkben senkijét nem kívántam meg személyesíteni, még kevésbé megbántani.

A zagygatákat az elsőfokú vízügyi hatóság (ATVIZIG) által elkészített tanulmányterv alapján építettük meg. A munkálatakat a szakemberek és a majdani kotrást végző vállalat folyamatosan ellenőrizték. A kotrásra vonatkozó kiviteli terv elkészült, jóváhagyás végett megküldtük az ATVIZIG-nek, Szegedre.

A gát északi oldalát valóban kezdi a víz ki-mosni, ezért a közeljövőben rőzsekötegekkel kívánjuk a hullámverést megakadályozni.

A tó mesterséges vízutánpótlása sem most, sem a jövőben nem lehetséges. Egyrészt azért, mert az illetékes szakhatóság az ivóvíz védelme miatt nem engedélyezi, másrészt egy kút fúrása 3–4 millió forintba kerülne, plusz a fenntartási-üzemeltetési költség. Hozzáteszem, hogy a szakemberek nem ebben látják a végleges megoldást. A tavat először rendbe kell tenni.

Az eddig befizetett teho felhasználásáról az 1987. június 20-i fórumon kívánok számot adni. Az időpontról és a helyszínről az üdülőtulajdonosokat értesítjük.

Friebert István
tanácselnök

MEGJEGYZÉS

Ismereteink szerint a Kunfehértói Üdülőtérületi Bizottság június 16-án ülést tartott és valamennyi, a tó rekonstrukciójával kapcsolatos kérdést megtárgyalta. A legfontosabb, hogy amennyiben a szakhatóság (ATVIZIG) a terveket jóváhagyja, a kivitelező ez év augusztusában megkezdheti az iszap eltávolítást és a nádkotrást.

A tervezett és műszakilag indokolt munkák teljes fedezetéből még hiányzik 6,3 millió forint és gond az is, hogy a korábban biztosnak látszó 21,7 millió egy része csak ígéret és nem áll rendelkezésre olyan ütemben, ahogyan kellene. A mintegy két évig tartó munka végén, illetve 1989 első felében ugyanis a teljes összeget ki kell fizetni.

Az öt éven át évente 2-2 ezer forintot befizető üdülőtulajdonosok ezzel az összköltség egyharmadát vállalták magukra. (Igaz az is, hogy például az elmúlt évben az ígért 1,5 millióból 207 ezret nem fizettek be.)

Nem tudunk még beszámolni a tanácselnök által bejelentett és az elmúlt szombaton megtartott fórumról. Olvasóink további tájékoztatását szolgálva mind a fórumra, mind a tőrekonstrukcióra még visszatérünk. Jóllehet, nem teljesíthetjük sem a községi tanács, sem az üdülőhelyi bizottság helyét azt a köteletséget, hogy kölcsönösen és kellő alapossággal informálják egymást, illetve az üdülőtulajdonosokat. Mert folyamatos kapcsolattartás nélkül nem megy...

K. I.

HÚSZ TENYÉSZKOS BULGÁRIÁBÓL

Jövedelmező a juhászat

A Vörös Október Termelőszövetkezet vezetősége 1984-ben döntötte el, hogy a gyenge eredményeket produkáló szarvasmarha ágazat és a szintén kislétszámú, vegetáló juhászat egymás mellett fenntartása nem gazdaságos. A határozat alapján a rossz legelőkön jobban megélt juhászat kapott zöld utat. Az ágazat élére **Hudi János** került, aki jól ismerte a belső gondokat, bajokat. Az elvárás is megfogalmazódott: az akkor négyezres anyaaállományt a duplájára kell felfejleszteni, s növelni kell az állattartás hatékonyságát és eredményességét.

A felszabadult marhaiállók átalakítása révén férőhely-gondok nem voltak, s a két éve megépített két, egyenként ötszáz férőhelyes új hodály a dinamikus bővítést szolgálta. Értékes import tenyészkosok „bevetésével” megkezdődött a tenyésztés, alkalmazva a mesterséges megtermékenyítést is.

Az új jérké tenyésztése minden eddigig felülmúlt: magasabb gyapjúhozam és több szaporulat jellemezte őket. Az anyabirkák száma előbb elérte az ötezeret, az idej elközelítés pedig: túlhaladni a hateret. Az ágazat nyeresége három éve másfél millió forint volt, tavaly csaknem

négymillió, állami dotáció nélkül.

Az állatforgalmi és húsipari vállalattal exportbárány-értékesítésre megkötött hosszútávú megállapodás azzal az előnnyel jár, hogy a vállalat kihelyezett a szövetkezethez 30 kiváló koszt, s a további fejlesztéshez anyagi támogatást is nyújt.

1986-ban, a Vár-juh rendszer bevonásával, újszerű nyírás technológiát alkalmaztak. A helyszínen történő szakaszos gyapjúválogatás eredményeként a Budapesti Finomposztógyár magasabb felvásárlási árat adott: negyedmillió forinttal többet hozott a konyhára az így értékesített gyapjú.

A tervszerű tenyésztői munka, az ésszerű takarmányozás és a jobb tenyészanyag alapján a téves vezetői újabb merész lépésre határozta el magukat: tenyészkosok „előállítását” kezdik meg a juhászatban. Az elmúlt év végén kiállták a szakemberek szigorú próbáját, s megkapták az engedélyt két telep törzstenyésztetté nyilvánítására.

Az idej tervekről Hudi János elmondta: már értékesítésre nevelik a merinói tenyészkosokat. Jelenleg a mintegy kétezeres anyaaállomány utódaiból választják ki azt a 105 növendék tenyészkoszt, melynek eladása a jövő év elején várható. Ezzel jól jár a népgazdaság, mert javul a hazai gyapjútermelő juhok minősége és jól jár a tsz is, a nemes állatokért magasabb árat kap. A közös gazdaság szakemberei a közelmúltban Bulgáriában jártak: az állomány felfrissítésére húsz tenyészkoszt választottak ki és vásároltak meg a Sztara Zagora-i telepen.

Az áprilisi gyapjúnyírás hatmillió forintot „hozott”, másfél millióval többet a reméltnél. Az egy birkára vetített árbevétel gyapjúhozamból kilencszáz forint fölé emelkedett. Ez a szám öt évvel ezelőtti háromszázhatvan forint volt. A fajta-átalakító keresztezések, a jó takarmányozás, az odafigyelés révén az ágazat az idén tovább tudja növelni nyereségét. Dotációval együtt hétmillió forint elérésén szorgoskodnak a juhászok.

Mivel elkerülhetetlen a fejlesztés, megkezdtek saját kivitelezésben egy újabb, ezer férőhelyes, szerfás hodály építését, amit további háromszáz szarvasmarha bővítés követ. Úgy tűnik tehát: a szövetkezetben a birkatartás hosszú távon is sikeres, sőt a siker még fokozható is.

Rozsdás csavarok, gatyák, kések, gépkocsik, malacok

NAGYVÁSÁR AZ INGOVÁNYON

Nem tudom eldönteni, mi ragadott meg igazán a legutóbbi országos állat- és kirakodóvásáron. A széleskörű kínálat, a színes forgatag vagy a hurka-, kolbász- és pecsenyeiállattal keveredő pocsolyaszag? Az járt jól, aki — minden eshetőségre számítva — gumicsizmát húzott, esetleg elhozta a csónakját. A te-reprendezés hiányosságai így, eső után, igencsak szembeötlőek voltak.

Az árusoknak van helyük bőven, én viszont már csak — kis túlzással — a legközelebbi községben tudtam parkolni. A bejárat szűk, percekbe telik, míg bejutok. Semmi rendszer, mindenki úgy pakolja le a portékáját, ahogy kedve tartja.

A bácsi jó hatvanas és teljesen normálisnak látszik. Az előtte heverő pár

kiló rozsdás csavar és két lyukas vödör mását sejtet: — Mélykútról jöttem. Nem, még nem kelt el semmi. Kevés a pénzük az embereknek! Régen könnyebb volt eladni a csavarokat. Manapság sok a műanyag...

Használatcikkek között ballagok. A papírokra terített gatyák, nadrágok és pulóverek hűen tükrözik az eladók tisztaságimadát. Az út végén lacikonyha, előtte sor. A mosolygós, pufók asszonyka szempillantás alatt leméri a kolbászt és már mondja is az árat. Az előkészített nyersanyagot kövér legyek lepik...

A ruhavásárlók óriási vattakabáttól a meleg alsó-

ig, pólótól a guminadrágig. Az árat minden képzeletet felülmúl. Csemegének számítanak az ingovány túlpártjára szorult lengyel piacok portékái. Jóval olcsóbbak is a hazaiaknál.

Az üllés kékesnél két cigánygyerek tanakodik: melyik olyan éles, hogy a szőrt is levágja a kezükről. Figyelem őket, közben a hátam borsózik. Az árus végül megeléged a próbálgatást, kiadja az útjukat. Elszabadulnak az indulatok: az egyik fiú a kereskedőnek szegez egy konyhakést. Aztán gyorsan odébbállnak. Megemlítem a dolgot a Haragos téri kocsmá előtt a rendőröknek. Elindulnak körülnézni.

A vásár idejére be kellene zárni a kocsmát. Ahogy elmegyünk innen; rögtön kitör a vihar — szól vissza a törzsmester.

És tényleg, pár perc múlva „ál a bál” az ivóban...

A gépkocsipiacon nagy a felhozatal, magasak az árat, vevő viszonyt kevés. — Nem bírom én már az ilyen vételekben. Nagyon meg kell nézni a gépet, sok a rejtett hiba. Azt hiszem, inkább a Mer-kurnál vásárolok — mondja **Varga Mihály**, aki Szegedről jött körülnézni.

Egymástól kellő távolságra helyezkednek el a magyar ihletésű, „jugó” hangszerelesű, népies popzene gyöngyszemeit kínáló fiatalok. A kazetták eredete és minősége kétes, mégis ötösével viszik a bővít, borsos áron.

Gazdag a választék baromfibtól és malacból. Fel

sem teszem a kérdést, hogy országunkban kifizetőd-e az állattartás. Tíz választási malac egy vadonatúj Mercedes csomagtartójából visít a vásárlókra.

Egyre tikkasztóbb a hő-ség és egyre elviselhetetlenebb a bűz. Néhány „illetendő” a fák tövében könyönyt magán. A rend őrein kívül egyetlen karszalagos felügyelőt sem látok, pedig többször is elkegne a gyors intézkedés.

Dél van. Csökken a zsúfoltság, az árusok lassan elbontják sátraikat. Fogóban a bémésznép is. Annál feltűnőbb a szemét, lesz dolguk a takarítóknak. A játékbazárosok hangos szóval vitatkoznak a bevétel. A kijáratnál torlódás, valaki meglök: bokáig süllyedek a pocsolyában...

Posztobányi László

Horváth Róbert

„HOVÁ LETTEK AZ IFJÚSÁGI KLUBOK?”

Fiataljaink és — a szórakozás

Vajon a közművelődés kipróbált szakemberei, alkalmi sétájuk során, szólta-e már az utca céltalanul hollywoodi fiataljához? Tudja-e az egyszerű lakótelepi srác, mit jelent művelődni, szórakozni, vagy nevezni, ahogy akarjuk...

Tíz percesre tervezett délutáni beszélgetéseim az estebe nyúlnak. A nagy generációval nőttem fel, a szó akarva-akaratlanul is a hatvanas évekre terelődik. Divat a nosztalgia? Lehetséges, de ezzel a mai kor ifjai semmiképpen sem érik be. Erre utalnak az elfojtott indulatok. Ugyanakkor a tenniakarás számdéka is érződik minden szavukban.

— Ha tényleg oda kelle mennem, ahol a hivatásosok gondoskodnak a szórakoztatásomról, bajban lennék. A művelődési ház hétvégi programja: humor. Ki a fenét érdekli már a tévé, a magnózás meg a dzso-dzso. Ma már minden második családban van színes tévé és majdnem minden gyereknek van magnója, lemezejátszója. Két dolog nagyon hiányzik: a közösségteremtő rendezvény és a hely, ahol összejöhetünk. (18 éves fiú)

— Ahogy hallom, a „nagy generáció” alaposan kiszorította magát a hatvanas években, nekünk pedig maradt a Jövőnk a tét... Szerintem kicsit magunkra hagyva kell azokat a gondolatokat megoldanunk, amelyek közvetlen elődeink ránk testáltak. Szórakozás? Ha jönne egy vidéki barátom és azt mondaná, menjünk el valahová, kérem, hogy inkább maradjunk itthon. (18 éves fiú)

— Ahogy hallom, a „nagy generáció” alaposan kiszorította magát a hatvanas években, nekünk pedig maradt a Jövőnk a tét... Szerintem kicsit magunkra hagyva kell azokat a gondolatokat megoldanunk, amelyek közvetlen elődeink ránk testáltak. Szórakozás? Ha jönne egy vidéki barátom és azt mondaná, menjünk el valahová, kérem, hogy inkább maradjunk itthon. (18 éves fiú)

Déután a parkban 16—17 éves középiskolások dumálgatnak. A téma éppen a vakáció. A jelszó közös: el a városból!

— A gimi-klub éves programja az újévi, a húsvéti, a Mikulás- és a Hani-bálla kimerül. Ilyenkor aztán heringek módjára táncolunk és a terem izgadságzagát egy hétig mosogatjuk magunkról. Van egy középiskolási klub a

művelődési házban. Oda csak akkor érdemes elmenni, ha valami érdekes ember jön. Egyébként ott is csak lézengenek, nincs téma.

A presszó összetolt asztalánál fiatal lányok. Éva, a szakmunkástanuló nagymonológja:

— Megvan a véleményem a halasi szórakozási lehetőségekről. Általában, persze, máshol is ez a jellemző. A színvonalon alacsony, nézzükfiacskaármivan azsebedben-játék az egész. Mi vagyunk a presszó megtűrtjei, a szükséges rosszak, mert van pofánk beülni hosszabb időre, két kólára. Ettől a tulajdonosomlik. Művelődési ház? Vége már a dicső korszaknak, amikor apáink tánc- és illemtanfolyamra jártak, s vonzóak voltak az öltönyös bulik. Jó, ha a fiatalok fele tudja, hol a kultúra fellegvára. És oda is csak akkor tudsz menni, ha legalább egy-két százast lapul a zsebedben. Csak látom a szám Pesten, egymást érik a jobbnál-jobb rendezvények. Mondja meg nekem valaki, hová lettek a halasi ifjúsági klubok, ahová öregjeink jártak. Számon kérték már valahol, mi lett velük? Egyre többen szeretnék, ha lenne egy-kettő, mert ebben a panelvilágban egyszer még megfulladunk...

— A többiek helyeslően bólgatnak. A véleményeikről könyvet és nem cikket lehetne írni.

A lakótelepen, este fél 10-kor 18 év körüli fiúk kerékpároznak.

— Hidd el, kúnunkban nem tudunk mit csinálni! Tudom, nevetséges, hogy szinte felnőtt embereknek ez legyen az állandó esti szórakozásuk. De egyszerűen nincs más lehetőségünk. Ha már kultúráról beszélünk, ez a legolcsóbb: a testkultúra.

*

— Otthon minden pénzbe van osztva. Tudom, hogy holnap anya hány kilót tesz a reggelim mellé és azt is, hogy a jövő heti zsebpénzem is a közösbe kerül. Egyetlen vágyunk, hogy egy elfogadható kocsija legyen az öttagú családnak. Ma már állítólag az autó nem luxuscikk. A szórakozás? Az igen.

*

Hétvégeken fiataljaink csapatostul mennek szórakozóhelyet keresni. Hogy hová? Tompára, Kalocsára, Majsára de, még Csengődre is. Vajon mi vonzza oda a fiatalokat? A jobb hangulat, a zene, a társaság? Aligha. Az utazás, a meg szokott környezetből való kiszakadás, az új arcok és persze a kaland utáni vágy. A miértre a választ csak ők adhatnák meg. Tudom, hogy a város közművelődési intézményeiben dolgozók minden lehetséges formát kipróbáltak már a fiatalokkal való kapcsolatteremtésre. Mi okozza hát a nagyfokú érdektelenséget, mely alkalmasint elégedetlenséggel párosul? A választ egy fórum adhatná meg, ahol a fiatalok elmondják gondolataikat. Igaz, oda össze is kellene gyűlni az érdekelteknek...

Vasárnap este a Kossuth utcán két fiatal állt meg. Érdeklődnek, hol lehet Halason szórakozni. Bajáról jöttek... (—i —ó)

○ Az utolsó sítímások tábornyitása előtt.

Nyolcszáz diák nyaralhat Sikondán

A sikondai völgyre néző hegyoldal mintegy másfél hektárnyi területén, a Mecsek egyik legszebb részén fekszik a táborhely, alig három-négy száz méterre a 38 fokos, gyógyvizes strandtól. Az első csoport megérkezése előtt szemlélődöm a kiskunhalasi ifjúsági táborban, ahol az idén összesen nyolcszáz városunkbeli fiatal tölthet el tíz-tíz kellemes napot.

Az étkezde csempe burkolata még nincs beontva, mosdókagylókat szerelnek, a konyha és étkezde közötti vízlevezetőt bádoggazák, az étkezde lépcsőjét és a járdát betonozzák. Végzős villanyzerelő, kőműves és burkoló iparitanulók jöttek Kiskunhalasról és Melykútról, a befejezéshez.

Amikor a kiskunhalasi ifjúsági tábor létrejöttéről esik szó, nem csekély elismerés illeti Komló állam, politikai, valamint gazdasági és társadalmi vezetőit, az üzemek és vállalatok kollektíváit, akik a legkülönbözőbb segítséget nyújtották. A szervezés nagy

részét a kiskunhalasi városi pártbizottság ifjúsági koordinációs bizottsága intézte, az anyagi fedezet előteremtésében a városi tanács és a városkörnyéki bizottságé volt a fő szerep. Az építómunka oroszlanrészét a 618-as számú Ipari Szakmunkásképző Intézet tanulói és szakoktatói végezték, besegített számos halasi és a vonzáskörzetben dolgozó vállalat, szövetkezet kollektívája, fiatalja.

S, az eredmény? A Kiskunhalasi Ifjúsági Tábor. Hét faház, mintegy 100 ággyal és felszereléssel, gondnokság, s — az idei

nyártól — 90 négyzetméteres konyha és ugyanekkor étkezde. És, nem mellesleg, ehhez megvan két évtizedes sátoráborozásának — illetve az utolsó két évben már faházak üdülésének — tapasztalata.

Ha a sikondai táborát vállalat költséggel kellene létrehozni, mai áron legkevesebb 5—6 millió forintba kerülne. Indulásként volt rá 800 ezer, és ami ennél is többet ért: lelkesedés, értéktéremtő társadalmi munka, őszinte segíteni akarás, Kiskunhalas és Komló összefogása.

Szöveg és kép: Kispéter Imre

HOZZÁSZÓLÁS

Nem minden út vezet Rómába

Én sem tudtam eddig a halasi csontkovácsról, de örülök, hogy városunk hírnevét öregbíti. Huszonöt éve foglalkozom csont- és izületi betegségekkel, illetve sérülésekkel, de csodával még nem találkoztam. Mégis csodálom azokat az embereket, akik szak tudás nélkül, az élet és az előző generációk tapasztalatait összegyűjtve, ösztönösen és bátran tevékenykednek, embertársaink csodálatát kiváltva.

Az is tudott, hogy a nem hivatásos gyógyító iránt a bizalom mindig nagyobb, mert az emberek általában többre értékelik a sikert náluk. A gyógyulás alapja évezredek óta: a hit a gyógyulásban és a bizalom a gyógyító iránt. Jó példa erre az a 15 évvel ezelőtti végzett kísérlet, melyben az alanyokat két csoportra osztották, valamennyien olyan betegségekben szenvedtek, mint magas vérnyomás, vagy gyomorfekély. Az emberek egyik felének megfelelő gyógyszereket adtak, a másik fele hatóanyagot nem tartalmazó tablettát, úgynevezett placebo-t kapott. Nagyon érdekes, hogy a két csoport javulása között nem észleltek lényeges különbséget. Természetesen ezen kísérletek ismétlésekor a placebo hatékonysága ugrásszerűen csökken.

A kézzel gyógyítás (cheiropraxis) is egyike az évezredek óta kialakult népi gyógy módoknak. A modern orvostudomány ismeri és elismeri bizonyos formáit, ezeknek azonban nagyobb szerepe Távol-Keleten van. Az európai orvostudomány más úton fejlődött. Modern szemléletével és technikájával kézzel gyógyítást vesz igénybe és ha átmeneti javulást észlel, máris kész a siker.

Egzaktsági betegségeknek nálunk nincs is problémája, mert az orvos egzaktsági módon gyógyít. Ha nincs anatómiai elváltozás és a beteg úgy érzi, az orvos nem kellőképpen foglalkozik vele, paramedicinális (nem orvosi) gyógy módokat, egyebek között kézzel gyógyítást vesz igénybe és ha átmeneti javulást észlel, máris kész a siker.

Nem áll szándékomban az ezen eljárásokhoz folyamodó embertársaim elítélése. A panaszok kezelését a bizalom alapján bárki „megcsinálhatja”, de a gyógyítást csak az orvostudomány eredményeit ismerő szakember vállalhatja. A Rómába vezető utunkon a fentieket figyelembe véve a bizonytalan, kacsaringós ösvények helyett választunk inkább az orvos által javasolt irányt.

dr. Zádory Attila

Rangjához illő

Már több mint tíz éve ratánál, illetve az 53-as útlebontották a Csipkeházra nézve, a kertben felállították Saló István, Tatomj elfogadható útbaigazító bányán élő fagaragó műtábla nem jelezte a nagyvész díszes, figyelemfelkeltő tábláit. Az ízléses, szép — helyét. Számtalan helyen és számtalan esetben szóvá tették a hiányát, külföldi érdeklődők s hazai látogatók egyaránt.

Néhány hete a Csipkeház Kossuth Lajos utcai bejáratánál, illetve az 53-as útlebontották a Csipkeházra nézve, a kertben felállították Saló István, Tatomj elfogadható útbaigazító bányán élő fagaragó műtábla nem jelezte a nagyvész díszes, figyelemfelkeltő tábláit. Az ízléses, szép — helyét. Számtalan helyen és számtalan esetben szóvá tették a hiányát, külföldi érdeklődők s hazai látogatók egyaránt.

Önkényeskedő önkéntesek

Az önkéntes rendőrök valamennyiünk nyugalalmát, biztonságát szolgálják, egyben segítik a hivatásos rendőrök munkáját. Azokból az önkéntesekből viszont, akikről most szó lesz, nem kérünk és nincs helyük a rendőrség kisegítő kötelékében.

Egy évvel ezelőtt PAPP SÁNDOR és DUDÁS SÁNDOR önkéntes rendőrök azt a feladatot kapták, hogy a város központjában járőrözzenek, s amennyiben rendellenességet észlelnek, értesítsék az ügyletes tisztet. „Műszakjuk” este 8-tól éjfélig tartott. Már a vége felé jártak, amikor engedélyezték maguknak egy-egy üveg sört az Alföld étteremben.

~~~~~

Távozván onnan, a padon megláttak egy rosszul öltözött, erősen ittas alakot. Dudas javasolta társának, hogy igazoltassák. Mindjárt fel is szólították erre SCHEFFER SÁNDORT. A férfi bizonytalan mozdulattal nyúlt a zsebe felé, hogy előkotorja igazolványát. Ekkor Papp Sándor — mert úgy vélte, hogy az ismeretlen támadni akar — oldalról, ököllal, nagy erővel állon ütötte Scheffert, aki elesett és bal vállát beütötte a pad mellett márvány kövezetbe. A következő: arcúzódás, vállficam, állkapocs-csont törés és -ficam, valamint agyrázkódás miatti emlékezet kiesés.

A történeteknek szemtanúi is

voltak, így a városi bíróságnak sikerült a tényállást tisztázni. Ez alapján Papp Sándort hivatalos minőségben elkövetett bántalmazás vétsége és súlyos testi sértés büntette miatt egy évi felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték és 3 ezer forint megfizetésére, mint mellékbüntetésre kötelezték.

Mivel a kihallgatáskor Dudas Sándor ellentmondott, s társát védelmezve nyilatkozott, ellene — hivatalból — hamis tanúzás alapos gyanúja miatt indult eljárás. A bizonyítás során fény derült arra, hogy Dudas valótlán tanúvallomást tett, amikor azt állította, hogy a sértett férfi először megütötte Papp Sándort. Sőt, azt is mondta, hogy előbb egy, az étteremből távozó férfi is megütötte. Am a szemtanúk egybehangzóan állították, hogy a két önkéntes rendőr cselekedete indokolatlan volt.

~~~~~

A városi bíróság Dudas Sándort, hamis tanúzásért, jogerősen hét hónapi — felfüggesztett — szabadságvesztésre és 3 ezer forint pénzbírságra ítélté.

H. R.

1.

Riposzt(-féle)

„A Halasi Tükör május 29-i számában a Járőrrel az éjszakában című cikknek a Kiskunhalasi Állami Gazdaság vagyonvédelmi tevékenységét is érintő részletével kapcsolatosan az alábbiakat kívánjuk megjegyezni.

Gazdaságunk Kossuth-telepén a szolgálatát teljesítő éjjeliőr nyilvánvalóan nem a békés szándékú lakosságot kívánja riogatni a szőlőtáblák körül, hanem a feladatát teljesíti. Ezt tette a jelzett időben is. A meghallgatási jegyzőkönyv szerint négy személy három alkalommal tért vissza a telepre, utóbb már fenyegetően lépve fel az éjjeliőrrel szemben, aki ezt követően hívta ki a rendőrt járőrt. Ahhoz, hogy ezt meg tudja tenni, a szabályosan lezárt irodát ki kellett nyitnia. Ezért találta a járőr az iroda ajtaját kinyitva.

A Farmer Mezőgazdasági Leányvállalat halasi hízómarha telepén az alvó éjjeliőrt az esetet követő napon — munkakörj kötelezettségének megszegése

miatt — fegyelmiel felelősségre vontuk. A városi rendőrkapitányságtól az ügyel kapcsolatban gazdaságunkhoz szignalizáció nem érkezett.

A vagyonvédelmet továbbra is fontos dolognak tekintjük. Területi szétosztásunk s más nehézségek ellenére ellenőrzési és rendészeti szervezetünk megfelelően végzi munkáját.

Pintér Imre
személyzeti és ellenőrzési igazgatóhelyettes

2.

„A Vajda utcai trafóközvet bővítése kapcsán rendelte meg tőlünk a DÉMASZ az Alkotmány utcai fák nyelését, melynek határideje 1987. május 30. volt. A munkát a kedvezőtlen időjárás és az egyéb hasonló megrendelések miatt nem tudtuk idejében elvégezni.

A fák ágai teljesen a vezetékek közé nőttek, kisebb viharban vagy szél-

ben is áramszünetet okozhattak volna, mint ahogy május 22-én is lakossági bejelentés érkezett üzemenkhöz, miszerint az Alkotmány utca 18. előtti fák ágai között szikrázik a vezetékek és balesetveszélyes. A fenyő csúcsa emiatt már szenesedett, égett volt.

A nyeléséknél figyelem-

— Mit művel jóember?!
— Madarak és fák napja után így szakszerű, nem? ...
(Varga István rajza)

mel kell lennünk a DÉMASZ előírásaira, mely szerint a fák ágait a vezetéktől 2,5 méterre kell levágni. Az Alkotmány utcai fák, a fenti előírásokat is figyelembe véve, szakszerűen nyestük meg, ugyanis nem a fa törzsét vágtuk le, hanem minden egyes ágcsontot meghagytunk, hogy újból ki tudjanak zöldülni.

Csász János
üzemvezető

Múzeumkerti esték '87

Véglegessé vált a múzeumkerti esték programja. Az előadásokra egységesen 20 óra 30 perckor kerül sor a múzeum udvarán. Íme az ajánlat:

Július 2-án: Nyári randevű. Közreműködik: **Hűvösvölgyi Ildikó, Tóth László**, konferál: **Kovács P. József**.

Július 9-én: Sej, haj Rozika — cigánydalok. Közreműködik: **Madarász Katalin, Gál Gabriella, Fényes György**.

Július 23-án: Szuper sztárock. Nagy Anikó, Prókai Éva, Homonyik Sándor, Makrai Pál, Sasvári Sándor, Vikidál Gyula (valamennyien a Rock Színház művészei) musical estje.

Július 30-án: Jaj, cica — operett est. Közreműködik: **Kovács Zsuzsa, Oszvald Mari-ka, Benkőci Zoltán, Böröndi Tamás, Hidvégi Miklós**.

Augusztus 6-án: Vágyak és emlékek — zenés est. Közreműködik: **Pécsi Ildikó** és meglepetésként még valaki.

Augusztus 13-án: Nem hiszünk a kritikának — kabaré. Előadják: **Forgács Gábor, Heller Tamás, Selmeczi Tibor** és **Nádas György** humoristák.

Bérletek a Gózon István Művelődési Központban váltakozó 450 forintért, egy előadásra a jegy ára: 100 forint. Rossz idő esetén a művelődési ház nagyertermében tartják meg az előadást.

KULTURÁLIS KÍNÁLAT

(július 12-ig)

FAKLYA FILMSZÍNHÁZ

Június 26-án 4, 6 és 8 óra-

kor: Tánckor (amerikai).

27-én 4, 6 és 8 óra: Máté evangéliuma (olasz).

28-29-én 4 óra: E. T. (amerikai), 6 és 8 óra: A betörés nagymestere (francia).

30-án és július 1-én 4, 6 és 8 óra: Zoro (olasz).

Július 2-3-án 6 és 8 óra: Biztos halál (japán).

4-5-én 4 és 6 óra: Újra Donaldék (amerikai rajzfilm), 8 óra: Biztos halál (japán).

6-7-én 6 és 8 óra: Nincs kettő négy nélkül (olasz).

8-án 6 és 8 óra: De fiatalok voltunk (szovjet).

9-10-én 6 és 8 óra: Cápá II. (amerikai).

11-12-én 4 óra: Robin Hood nyila (szovjet), 6 és 8 óra: Cápá II. (amerikai).

GÓZON ISTVÁN

MŰVELODÉSI KÖZPONT

Július 1-én 10 óra: ját-

szóműhely. Madzagszövés.

4-én 16 óra: magányosok klubja.

7-én 19 óra: Forrás — Új Tükör Klub.

9-én 16 óra: magányosok klubja.

12-én 16 óra: vendégvár-

as. Vendég: a komló és a keleti magányosok klubja.

ALTALÁNOS MŰVELODÉSI KÖZPONT

Az intézmény június 20-ától, építkezés miatt, zárva.

JURINOVITS MIKLÓS

ÜTTÖRÖHAZ

Június 26-tól július 12-ig,

naponta 10 órától: Vár a já-

tékvár címmel alkotónap, játéknapp, sportnap.

VASUTASOK

SZAKSZERVEZETE

MŰVELODÉSI HÁZA

Június 26-án, 27-én, 28-án:

vasutas ifjúsági találkozó.

SZAKSZERVEZETEK

SZAKMAKÖZI

BIZOTTSÁGA

Július 6-án és 13-án 17 óra-

kor: nosztalgia filmsorozat,

nyugdíjasoknak.

Minden hétfőn és kedden

14-17 óráig: számítógépes

programozás, saját elképzelés

szerint.

VÁROSI KÖNYVTÁR

Nyitva: munkanapokon 8-16

óraig.

THORMA JÁNOS MŰZEUM

Halas, a kiskun mezőváros,

illetve Thorma Képcsarnok —

állandó kiállítások. Megtekin-

thetők: naponta 10-18 óráig.

A múzeum hétfőn zárva.

GYŰJTEMÉNYEK HÁZA

(Bokányi Dezső u.)

Váci György, a könyvkötő-

mester, Csorba Tibor festmē-

nyei, Munkásmozgalmi emlé-

kek című állandó kiállítások.

Megtekinthetők: 10-18 óráig.

Hétfő szünnap.

Szegfűgomba: igen, nyúlfulű: nem

Szedtem egy szatyor gombát, nagyrészt gyermekkorom kedvencét, a nyúlfulűt. S mert volt közte egy-két gyanús darab is, felkerestem a vásárszarnok bejáratánál a Kőjál hivatalos elnököt, **Balázs Jánosnét**, aki alaposan átnézte hozományomat, majd szétválogatta. Ekkor következett a meglepetés.

— A szegfűgomba rendben van, azt elviheti, de a homoki papsapka — amit ön nyúlfulűnek becéz — egykerekűes fajta, ennek fogyasztását nem javasoljuk, tehát itt kell hagynia.

— Pedig nagyon sokszor ettem már ilyet...

— Rosszul tette! A gomba nem minden emberre

hat egyformán. Ebben az évben a környéken 11-en kaptak mérgezést susulykától és homoki papsapkától.

— Sokan keresik fel önt itt?

— Igen, de korántsem annyian, ahányan rendszeres gombászodók. Ezúton is szeretném felhívni mindenki figyelmét: csak megvizsgált gombát vigyen haza! Ha a piacon vásárolnak, kérjék az árustól a napi gombaszakértőj engedélyt! Még akkor is, ha természetett gombát kínálnak, mert egyes fajtáknál lehet keveredés!

— Bizonyára Ön is szívesen főz gombás ételt. Mit tanácsol még a gombászereknek?

— Ne fogyasszák több napos, nyers tárolás után. A gombás ételt újramelegíteni tilos! Ha a gombát leforrázzuk, ízét veszti.

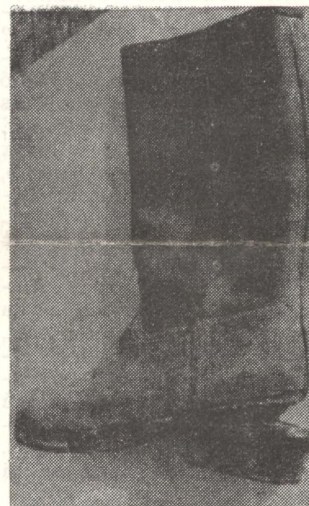
— Találkozott-e már itt a piacon például gyilkos galócával?

— Nem, ilyen még nem fordult elő. A halasiak kedvence az ön által is hozott homoki papsapka. Nem tartozik a mérgező gombákhoz, de törvény tiltja az árusítását.

— És mit javasol a szakértő a „gombászokodóknak”, az erdei gyűjtőknek?

— Egyszerű. Amit felszednek, hozzák ide a vásárszarnokba, a két heti-piaci napon itt vagyok és a munkám teljesen ingyenes.

P. L.

O íme, a Kiskunhalasi Cipészipari Szövetkezet legújabb, „ventillációs” modellje — egyszeri felpróbálás után.
(Ferencz János felvétele)

PARDON!

Miért zárják be az ÁMK-t?

A címben feltett kérdés egyáltalán nem költői, mint ahogy meglehetősen prózai a válasz is. **Szemerédi László** igazgató:

— Már áprilisban fontolgattuk ezt a lépést. Az armatúrákból és a konnektorokból ömlik a víz, az egész tető beázik. Legutóbb megromlódott egy kiállítási kép és persze, nekünk kellett szétgyűjtenünk miatta. Ha esik az eső, az is-koja egyszerűen életveszélyes! Ilyenkor mindent áramtalanítunk, de képzelje el a tanítást, ilyen körülmények között.

A sportszarnokban a fáj mellett sorakoznak a készenléti edények: lavorok, vödörök. Ezeket éjszakára a megszokott csurgások alá rakják, ám a víz mindig újabb és újabb területeket hódít meg a mennyezeten. Elképesztő, mégis igaz: a csarnok avatásakor a miniszter éppen az élenjáró munkásoknak adta át a Kiváló dolgozó kitüntetését, miközben a rendezők a friss esőnyomokat igyekeztek észrevétlenül eltüntetni.

— Bizony a kulcsin eltakarja a belső bajokat! Időközben kiderült: a meglegevegő-befűvők méteres hosszokon hiányoznak a falból, ráadásul néhány műanyagcsövet ki is lyuggattak. Addig folytak a viták,

míg komolyabb zúr nem lesz. Az építők az anyag rossz minőségére hivatkoznak, nekem inkább a munka minőségével kapcsolatban vannak kifogásaim. Akárhogy is van, felesleges vitatkozni, amikor több száz gyerek testi épsége forog kockán, s komolyabb értékek mennek veszendőbe.

Lassan elkészül az épület új szárnya is. (Vajon azon is ilyen fődém lesz?) Júliusban tehát bezárják az intézményt. Néhány hónapig nélkülöznünk kell a gondosan megrendezett kiállításokat, megszakad a jól indult koncertsorozat, a gyerekek szegényebbek lesznek néhány izgalmasnak látszó nyári programmal. Mi, városiakok pedig újfent egy illúzióval: a gyors, pontos és szép építőmunkába vetett hitünkkel.

Az ÁMK szomszédságában „lakik” a kivitelező: a KUNÉP. Ha rajtam múlna, e cég háza táján keresném legelőbb a felelősöket. De nem rajtam múlik. Aki nekünk viszont feladata (volna) a számonkérés, lehet, eszükbe sem jut. Így hát marad a sovány vigasz: a saját irodaházuk tetőszigetelése sem képes ellenállni az esővíznek. És ez az igaz, „ázás”.

— nyil —

Késelés a klub előtt

Június 12-én, pénteken este a Gózon István Művelődési Központban díszkór volt. A ház pincéjében az építők klubja születésnap, zártkörű rendezvénynek adott helyet. A díszkóról távozva néhány cigány fiatal le akart menni a pinceklubba, ahová azonban — tekintettel a zártkörű jellegre — nem engedték be őket. Emiatt az udvaron hangos méltatlankodásba kezdtek. A pincében tartózkodók jobbnak látták, ha a fenti feszült hangulat miatt, befejezik a mulatságot. Elsőként **Schmél László** ment fel az udvarra, ahol egy fiatalember útját állta, s rövid szóváltás után megütötte. Amikor aztán a sértett visszautált, s a támadó elterült a földön, elszabadult a pokol. Társuk védelmére azonnal ott termettek a többiek, **Schmél** közrefogták, s nekiesett. Sajnos előkerült egy kés is, s az utcáról bekötő szándékkal besiető **Tóth Tibort** is alaposan helyben hagyták.

A tömegverekedésnek a közben kihívott rendőrök vetettek véget. **Schmél László** és **Tóth Tibor** kisebb sérülések mellett több horzsolást, szűrt sebet kapott. A két főkolomposzt, **Kolompár Károlyt** és **Kerekes Balázst** letartóztatták. A vizsgálat még tart, a késnek egyelőre nincs gazdája...

—th—

(TÜ)KÖRET

— SZÚNYOGIRTÁS. Június 30-án, július 14-én, 28-án és augusztus 11-én (rossz idő esetén a következő napon) a városban a Dongéri csatorna, a Sziklai S. tér, a Semmelweis tér és a sportpálya környékén szúnyogirtást végez a Budapesti Terra-techno Vállalat. A szer csak a méhekre veszélyes. A szórást követően, 15-20 percig, fehér köd üli meg a területet.

— Véndég dinnyések. Az állami gazdaság Farmer leányvállalata meghívására két hevesi dinnyes család költözött nemrég a halasi határba. Huszonhárom hektáron mintegy 170 ezer fekete és csíkos dinnye már itt nevelt palántáját ültették el. A gépi megmunkálásért és szállításért a bevétel 60 százaléka a gazdaságé, 40 százalék marad a termelőknek.

— Az első baleset. Csupán egy hetet kellett várni a felüljáró átadása után az első balesetre. Két személyautó ütközött egymással, elsősébségadás elmulasztása miatt. Figyelem! Jelzőlámpák hiányában a Batthyány utcai kereszteződés rendkívül balesetveszélyes.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október és Vörös Szikra Tsz lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
A szerkesztőbizottság vezetője: **Földi Lajos**
Felelős szerkesztő: **Kutasi Ferenc**
A szerkesztőség címe:
6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. — Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: **Forgács Péter** igazgató
87 0576 Petőfi Nyomda Kiskunmajsa
Felelős vezető: **Viktor János**